

Kiss Pál

Komlósd Község Polgármestere

Kiss Pál polgármester (független)

Komlósd község, Somogy megye, Barcsi járás

Lakosság száma: 174

Honlap: <http://www.zselickincse.hu/somogy/komlosd.aspx>

További információk a polgármesterről:

A magyar önkormányzatok 30 éve – Tanulmányok, adatok, tények a helyi önkormányzatok három évtizedéből Szerk. dr. Gyergyák Ferenc – Települési Önkormányzatok Országos Szövetsége, Budapest, 2020. 437-438. oldal

Visszaemlékezés

Komlósd területe a Tibold-nemzetség ősi birtoka volt, mely az 1231. évi osztás alkalmával I. Bodor három idősebb fiáé, Jakabé Kozmáé és Péteré lett. 1398-ban már Komlós néven fordul elő és Babócsa városához tartozott. 1484-ben komlósi Bertalan Deák babócsai várbíró nyerte el adományul Marczali Lászlótól. Az adományt Mátyás király is megerősítette, aki Bertalan Deákot nemesi rangra emelte. Komlósd területét 1495-ben a Bátoriak nyerték adományul II. Ulászlótól, akik földvárat építettek. A Mohácsi csatában több mint 200 komlósi katona odaveszett, mely azt is jelzi számunkra, hogy Komlósd lakosság száma igen magas volt ezekben az időkben. Az 1550-évi adólajstrom szerint Komlósd területének földesura Bátori András volt, majd az 1554. évi török kincstári adólajstromban csupán három házzal szerepelt. Komlósd 1583-ban Ungnád Kristófé, 1598-1599. évben Nádasdy Ferencé volt. Az 1660. évi Pannonhalmi főapátság díszsma váltás jegyzéke szerint Szent-György várához tartozott. 1677-ben Széchenyi György Kalocsai érsek nyerte adományul I. Lipót királytól. Ezekben az időkben a lakosok közül Sztáray Mihály reformátor tanítványai reformáltattak és ugyan írásos nyoma nem fellelhető, de a helyi szóbeszéd szerint iskolájuk és templomuk is volt, utóbbit azonban sajnos a törökök lerombolták és romjait Babócsára hordatták.

A lakosság a több oldalról elszenvedett támadások és fosztogatások miatt a Drávamenti erdőségekbe menekült, majd a pestis betörése után Pusztapéterhida telepedett meg. Pusztapéterhida a Dráva és a Rinya közti szigeten terült el, ahol a lakosság békében élt, gyarapodni kezdett, iskolamestert is tartott. Komlósd lakosságának fent meghatározott vándorlása végül azt ered-

ményezte, hogy az 1703. évben készült összeírásban Komlósd jelenlegi területe pusztaként került feltüntetésre. 1715. év után azonban visszatelepültek. 1730. évben az elvándorolt lakosság újra visszatelepült Komlósd területére, a helyi 1792. évi egyházi anyakönyvben okként az alábbi sor szerepel: „...csakugyan vágyott az ő szívének a régi Komlósdnak egy kis részecskéjére!”. Ebben az időben Komlósd a Széchenyi család által vezetett Csokonyai uradalomhoz tartozott. A visszatelepülést követően meg nem feledkezve a lelki javakról iskolaházakat építettek. Csokonyában az eklézsia épségben maradt, így a lakosok ünnepnapokon és városnapokon oda jártak istentiszteletre, majd mikor a boldog emlékezetű II. József királyi fenség a jobbágyság között kihirdette a vallási szabadságot a helyi kis gyülekezet 1798-ben Csokonyához kapcsolta magát és szorgalmasan építeni kezdte saját templomát. Tiszteletes Fodor János úr, Csokonya prédikátora minden héten kétszer meglátogatta a kis komlósi gyülekezetet. 1786-ban fáradságos és költséges munkát követően Illés Székér Benedek fiskális úr közbenjárásának köszönhetően Komlósdnak tanítómestere lett Szilágyi Márton személyében. 1791. december 8. napján pedig ez a kis komlósi Ekkézsiának Isten Kegyelmeiből prédikátora is lett Kovács Miklós úr, aki „mind jobban és jobban világosítja a maga híveit az ő esmeretére”. 1837. május 28-án letették a ma is meglévő templom alapjait, ami 1839. november 17-én – Vécsey Dániel lelkész idejében – fel lett szentelve. 1851-ben parókiát építettek, majd 1871-ben felépítik az iskolát. A templomot az ezt követő években folyamatosan fejlesztik. A tornyát megemelték, majd a tetejére bádorgborítás került. 1890-ben a közösség egy 300 kg-os nagyharang birtokosa lett, majd Peti József 1896-ban egy 176 kg-os kisharangot adományozott a hitközösségnek. 1906-ban a Pécsi Angster cégtől vásároltak egy két manuális nyolc regiszteres orgonát. Mindeközben a lakosság is szépen gyarapodik, 1910-re a lakosságszám meghaladja a 400 főt. Az I. világháborúban azonban sajnos elvitték a nagyharangot és helyette 1926-ban készül egy 266 kg-os. Az I. világháborúban hősi halált halt 22 komlósi lakos nevét és emlékét emlékmű őrzi napjainkig. 1929-ben a Templom jelentős mértékű felújításon esett át, a tető palaborítást míg a templomtorony vörösrész borítást kap, falait kívül és belül is kimeszelték. A komlósi földek a gabona és a takarmány termesztésre kiválóan bizonyultak, a lakosok – néhány kivétellel – állattartással is foglalkoztak, minden portán voltak lovak is. Komlósd portái jellemzően nagyok voltak, a módosabb gazdáknál megjelentek a cselédek, voltak 50-100 khas gazdák, de sok volt a 10, 15 és 25 hold földdel rendelkező családok száma is. A II. Világháború alatt a front a településhez közel húzódott, így a falu lakosságát kitelepítették. 1944. december 26-án el kellett hagyniuk otthonaikat és csak 1945. húsvét utáni napon indulhattak haza a Szigetvár melletti Pata-Poklásból.

Házaiukat kifosztották, feldúlták, istállóik üresek voltak, jószágaikat megölték, a portákról és a házakból a fosztogatások során mindent, ami mozdítható volt, elvittek. A templomot is kifosztották, az orgonasípokot elhordták. A II. Világháborúban 5 komlósi lakos vesztette életét.

1946-47-ben a lakosság elkezdte újraépíteni régi életét, a lakosság mindent megtett azért, hogy az életük visszatérjen a régi kerékvágásba. 1949-ben az államosítás során az egyházi földeket és az iskolát elveszítették. Majd 1950-ben a Rákosi rendszer idején először a volt csendőröket és családjukat, majd 1951-ben 14 családot telepítenek át a faluból a Hortobágyra. Sokan elmenekültek a telepítések elől. Az elkobzott földeken megalakították a termelőszövetkezeti csoportot (TSZCS). A megmaradt földtulajdonosokat – akaratuk ellenére – bekényszerítették az Új Élet nevű TSZCS-be. Ez a rendszer 1953. évig Nagy Imre rádiós beszédéig tart, majd a földtulajdonosok a bevitt vagyonukat megkapják a rájuk szabott adóssággal együtt. 1950-ben a lakosság 412 fő volt, ami a kitelepítések és a kitelepítéstől való félelem miatt elmenekült lakosság szám csökkenés miatt majd 100 fővel csökkent. Ez a szám csak kis mértékben nőtt 1956. évet követően. Az 1956-os események a falu életére nem voltak kihatással csak kisebb felvonulások voltak. 1960-tól a falunak nincs helyben lakó lelkésze, helyettesek látják el az egyházi szolgáltatásokat, Csokonya, Darány, Barcs vonatkozásában. Az iskolát 1961-1962-ben felújítják, majd 1963 szeptembertől körzetesítés címén a felső tagozatot Babócsára az általános iskolába utasítják. 1970-től Tanácsi és TSZ központ Komlód, a szomszédos Péterhida és Drávaszentessel alkotva egy körzetet. A Tanácsot 1974-től Barcsra helyezik át, majd 1979. január 1-től Babócsára – Barcs városi rangra emelkedése miatt – innentől kezdve Közös Tanács is alakul Babócsán, melynek Komlód is része lesz. A TSZ 1984-ben egyesül a Barcsi Vörös Csillaggal, ekkortól Komlód kulturális élete lassú hanyatlásnak indul, a lakosság szám csökkenni kezd. Az általános iskola alsó tagozata 1980-ban Barcsra került át, így az iskola helyén 1981-ben egy 20 fő befogadására alkalmas Idősek Klubja került kialakításra ami – egészen 2012-ig – jól működött. A falu közművesítésének első lépése a víziközmű rendszer kiépítése volt 1989-ben, majd minden portára bevezetésre került a gáz 1994-ben, amit a szennyvízhálózat kiépítése követett 2002-ben és teljes útfelújítás is volt 2005-ben majd az önkormányzat épületeinek felújítása következett – könyvtár- és klubhelyiség felújítása, napköziotthon akadálymentesítése, szolgálati lakás felújítása, bútorcsere. A község temploma 1989-ben külső-belső meszelést kapott majd 1995-ben az elavult pala cserépre lett cserélve. A templom felújítási munkálatait 2002-ben teljes belső felújítás követte, majd 2006-ban időtálló külső festésben részesült és a harangok villamosítása, majd az orgona teljes felújítása is megtörtént.

1992. novemberében – a kezdetekben a szomszédos Péterhidával közösen – elindult a Falugondnoki szolgálat, majd 1993. januárjában a szomszédos községgel közösen vásároltunk egy 9 személyes kisbuszt – melyet azóta többször cseréltünk, ami a község rászoruló lakosainak szállításában – fiataloknak és időseknek egyaránt – hatalmas segítséget nyújtott és nyújt a mai napig is. 1999-ben Falucímer és zászló készült, 2000-ben megyezászló átadás történt. 2001-ben Kopjafát állítottunk a falu 770-éves évfordulójának emlékére – az első írásos emlékek ugyanis csak 1231-ben jegyezték a falut. A község művelődési házát több ízben saját és pályázati forrásokból sikerült felújítani. 2003. évben a község szemétszállítási rendszerét fejlesztettük kukák vásárlásával, és korszerűsítettük a közvilágítást. 1993-tól rendszeresen falunapokat szerveztünk, továbbá helyi szinten ünnepek alkalmával rendezvényeket tartottunk, kirándulásokat szervezünk 30-50 fő részvételével és a Dunántúl majd minden tájegységét és nevezetesebb városát meglátogattuk. Sok pályázaton indultunk, és sokat meg is nyertünk, a tavalyi évben 3 sikeres pályázatunk is volt (felújítottuk az orvosi rendelőt és a művelődési házát, önjáró fűnyírót szereztünk be). Jelenleg a község gyermeklétszámának emelkedése miatt a játszótér építését tűztük ki célul. Közmunka programokban rendszeresen részt veszünk, melynek keretében folyamatosan szépítjük kis falunkat.

Ahhoz, hogy mindez megvalósulhasson nagyban hozzájárult az, hogy a ciklusonként egymást váltó képviselő-testületek a község rendületlen fejlődését célul kitűzve egyetértésben és egységben végezték munkájukat. Az önkormányzatunk mindmáig a lakosság szolgálatában áll és úgy gondolom, hogy bár a 30 év alatt rengeteget dolgoztunk a községért, de sosem lehet megpihenni, mindig van olyan feladat, ami arra vár, hogy elvégezzék. Úgy gondolom, hogy egy polgármesternek mindig előre látónak és célorientáltnak kell lennie, valamint sosem szabad megfélemlkezni arról, hogy a „szép szó” falakat dönthet le és ajtókat nyithat meg előttünk. Azért dolgozunk, hogy aki ide költözik az megszeresse ezt a kis falut és itt akarja élni az életét, hiszen Komlósd a béke biztonságos szigete.